

WARDER RANT.

den 22 MEI.

NAPELS, den 21 April.

De tegenspoeden, die onze armée getroffen hebben, zijn, niettegenstaande al de maatregelen van voorzorg, welke men genomen heeft, alhier bekend geworden. De oude Koninklijke partij begint zich weder te vertoonen, en men ziet binnen kort, in ons land, hetwelk zoo lange en aan zulke megalvuldige omwentelingen blootgesteld was, geduchte veranderingen te moeten.

EXTRACT uit een particuliere BRIEF van GENUA, van den 1 Mei.

Wij hebben hier over Barcelona berigten uit Spanjen, zijnde van den volgende inhoud:

„De hertog van Angoulême, de graaf Latour du Pin, en de graaf van Damas, zijn thans te Madrid, alwaar men hen bij uitstek wel ontvangen heeft. Vele Fransche uitgeweken komen achtervolgens op de Spaansche grenzen aan, en men organiseert een korps onder den naam van Fransche legioen van het Zuiden.

„De Koning van Spanjen heeft, na het houden van vele raadsvergaderingen, besloten, om Buonaparte den werkzaamsten oorlog aan te doen. Tot dat einde trekken 120,000 Spanjaarden, oude troepen, die reeds verscheidene veldtochten gedaan hebben, tusschen den Oceaan en de Middellandsche Zee; langs de linie der Pyrenen bij elkander, en moeten nog door een korps Portugeezen versterkt worden. Men rikt vrijkorpsen op uit zulke lieden, welke onder de zoogenaamde Guerrillas den Franschen zoo veel nadeel hebben toegebracht. Bovendien zullen er twee reserve-korpsen zijn, het eerste in de vlakke van Vittoria (beroemd door de luisterrijke overwinningen van lord Wellington, op de Fransche armée, onder Joseph Buonaparte en den maarschalk Jourdan, waarvan de eerstgenoemde zich in eene sloot moest verschuilen, ende ander zijn maarschalks-straft kwijt raakte), het tweede in Catalonien, in de rijke vlakke van Lampourdan.

PETERSBURG, den 23 April.

Gisteren heeft Hare Majesteit de Keizerinne weduwe, aan den graaf van Wintzingerode, afgezant van Z. M. den Koning van Wurtemberg, eene particuliere autentie verleend, in dewelke hij uit naam van gezegde Zijne Majesteit, voor deszelfs oudsten zoon, den Kroonprins Frederik Willem Karel, om de hand van Hare Keizerlijke Hoogheid de Grootvorstin Katharina Paulowna, Hertoginne weduwe van Hölstein Oldenburg, plegtig verzocht. Deze verbindtenis was reeds in Duitschland door de daar bij belanghebbende Hooge personen besloten.

GERA, den 1 Mei.

Volgens ontvangen berigten nopens den marsch der Russische troepen door deze stad, zal de eerste brigade der 7de divisie infanterie, hier overmorgen aankomen; zij zal den 5den door de 2de, en den 7den door de 3de brigade gevolgd worden.

De 27ste divisie, zal den 9den en 11den arriveren, en den 24sten, de 13de en 15de aankomen. Het regiment Kozakken van Ussow arriveert den 18den; de 3de divisie dragonders en eene compagnie artillerie te paard, den 20sten en 21sten.

De 3de divisie grenadiers, arriveert den 24sten; den 26sten en 28sten, zal zij door de Ambulance, en den 30sten mei, den 1sten en 6den juni, door het artillerie-park gevolgd worden. De 2de divisie grenadiers, zal den 10den en 12den juni a riveren. Deze armée is sterk 84,000 man en 21,000 paarden.

BAZEL, den 4 Mei.

Buonaparte heeft zich bij circulaire missiven aan alle de Mogendheden van Europa geadresseerd: de verklaring van den 13den maart, hadt dezelve reeds van te voren beantwoord.

Daar hij zich verbeelde, dat hij meerder invloed hebben zoude op een staat van geringe uitgestrektheid en die een nabuur van Frankrijk is, heeft hij zich tot Zwitserland gewend. Een zijner agenten verzocht de vrije doortocht ten einde zich van zijne zending by het Helvetisch verbond te kwijten, dan zulks wierd hem geweigerd; als toen bepaalde hij zich om aan de landdag van het Zwitsersche volk de dépêche waarvan hij bringer was, te doen toekomen. Dezelve hield de gewoone bedriegelijke taal in. De verontwaardiging was algemeen, de gevoelens eenstemmig, het antwoord kort en een vrij en onafhankelijk volk waardig; de weigering tot erkenning van Buonaparte, wenschen voor het geluk van Frankrijk, de edele en openhartige uitboezemingen van dat gene wat Zwitserland aan zijne eer, aan zijne waardigheid, aan de Mogendheden die hetzelfde bevredigd en vergroot hebben, verschuldigd is. Zie daar de gevoelens welke dit gedenkwaardig antwoord het geen de roemrijkste tijden van ons verbond in het geheugen brengt, in zich bevat.

Dit is voorzeker een groot voorbeeld, en de Zwitsersche onderling vereenigd en aan het algemeen stelsel van Europa verbonden, zullen de vruchten van eene zoo lofw aardig gedrag plukken.

Het hoofdkwartier van het leger dat door het Helvetisch verbond te veld gebragt wordt, zal te Morat gevestigd worden, hetzelve zal uit 48,000 man bestaan en drie kampementen, als een te Goerdun, eene te Aarburg en een te Liestal betrekken.

DRESDEN, den 5 Mei.

Den 20sten II. is de Prins Sulkowsky, wegens zijne vernogtheid aan Napoleon en zijne gepleegde verraderij, op bevel van den Pruisischen minister van politie, te Slupka, in Opper-Silesien, gearresteerd, en door een kommando gendarmes, met een lid der hooge regering aan het hoofd, naar eene der vestingen getransporteerd.

WEENEN, den 6 Mei.

OFFICIELE TIJDINGEN.

Hoofdkwartier, den 1 mei 1815.

„De veld-maarschalk graaf Neipperg, over de Ronco getrokken zijnde, werd de vijand genoodzaakt de sterke

positie van Cesena te verlaten; hij verzamelde toen zijne geheele magt tusschen Savignano en Rimini, en scheen een aanval af te willen wachten.

„De kavalerie-generaal baron Frimont, begaf zich den 26sten april derwaards, om, in overeenstemming met de reserve-troepen die te Forli waren, eenen algemeenen en beslissenden aanval te ondernemen; maar de vijand verliet Savignano en Rimini den 27sten, en werd door de voorhoede van den graaf Neipperg tot aan de Cattolica vervolgd.

De commandant-en-chef vereenigde den 28sten het korps van den graaf Neipperg aan de Cattolica; maar hij vond er niet dan de achterhoede der Napolitanen. In den avond van dien dag liet hij zijne troepen die rivier noch overtrekken, ten einde den vijand verder te vervolgen. Zij atrakeerden te Gambice eene vijandelijke post, verstronden dezelve en overvielen Pesaro, alwaar men eenige gevangenen maakte, onder dewelke verscheiden officieren.

„Men vervolgt de vijandelijke armée, die alle ernstige gevechten zorgvuldig ontwijkt, volgens het bevel van den commandant-en-chef, zonder uitsel. De voorhoede van den veld-maarschalk graaf Neipperg, onder bevel van den generaal baron Geppert, is den 29sten reeds te Fano binnent getrokken en begeeft zich zonder zich op te houden, voorwaarts, niettegenstaande de vijand alle bruggen vernielt.

„De vijand die zijne zwakheid gevoelt, schijnt Ancona te willen verlaten. Volgens berigten hebben zich de Koning en de Koningin van Napels met hun gevolg den 20sten op drie fregatten ingescheept.

„Thans kan men de operaties die de kavalerie-generaal baron Frimont, sedert den 16den april, tegen de Napolitaansche armée, toen dezelve zich te Bologna bevond, heeft bevolen, uitleggen. Op het oogenblik, dat de vijand op den weg van Ancona begon te retireeren, alwaar dezelve geen wederstand meer wilde bieden, dan noodig was, om zich niet blootgesteld te zien, werd de divisie van den graaf Neipperg bestemd, om dezelve te vervolgen. De veld-maarschalk Bianchi werd in tegendeel, sedert den 17den april, met een groot aantal troepen gedetacheerd om zich met geforceerde marschen van Bologna, over Florence op Foligno te richten, en einde den Koning, bij zijne retraite naar de Napolitaansche staten, vooruit te zijn, en hem van zijne hoofdstad af te snijden. De graaf Neipperg was belast den vijand door gewaande aanvallen te misleiden, zijne marsch tegen te houden en de magt niet te gebruiken dan om gewichtige militaire hinderpalen te boven te komen.

„De vaardigheid met dewelke de baron Bianchi dezelven langen en moeilijken togt heeft ten uitvoer gebracht, als mede de aanhoudende bezigheid in dewelke de graaf Neipperg den vijand op den weg van Ancona gehouden heeft, hebben zulk eene gelukkige uitwerking gehad dat de Koning van Napels eerst laat van het ware oogmerk dezer, tegen hem gerigte, operaties kennis kreeg, en dat de veld-maarschalk baron Bianchi, reeds den 28sten te Foligno was, daar de vijandelijke armée zich nog te Pesaro bevond.

„Thans blijft er geen twijfel meer over, dat de vijandelijke armée niet meer naar de hoofdstad kan terug keeren; door den graaf Neipperg gedrongen, zal dezelve weldra tegen het korps van den baron Bianchi stooten, uit den anderen gaan, en de overblijfsels zullen de onbruikbare wegen naar het oostelijk gedeelte van het koninkrijk, zoeken te bereiken.

„De veld-maarschalk Bianchi verontstelt den vijand reeds, in alle de richtingen, door detachementen, die hij van Foligno zendt.

Van den 7den.

Niets evenaast de woede van het Italiaansche volk, en vooral dat van Toscanen, tegen de Muratistische Napolitanen, tegen de Franschen en tegen hun die men vermoedt hunne partij toegedaan te zijn; deze geestgesteldheid heeft te Livorno op den 17den april, aanleiding gegeven tot oproerige bewegingen, die alleen door de militaire magt gedempt konden worden.

Twee Napolitaansche vaartuigen van Capri, zijn den 17den, in de haven van Livorno aangekomen, om dat zij meenden, dat de stad nog door de Napolitanen bezet was. Zij hadden Fransche douaniers aan boord, die onmiddellijk gearresteerd en naar de gevangenis der vesting vervoerd zijn. Eene menigte volks, die zich derwaarts begeven had, gaf zich aan al de uitpartingen zijner woede tegen deze lieden, die men niet geheel in veiligheid konde brengen voor de slechte behandelingen over. Vervolgens begaf zich de menigte voor het huis van een Franschman, Pisti genaamd, die onder het Fransch gouvernement, bij de conscriptie was geëmployeerd en zich door zijne geweldadigheden den algemeenen haat op den hals had gehaald. Het volk dreigde hem dood of levend gevangen te nemen en zijn huis te plunderen; slechts mer veel moeite gelukte het den Gouverneur hem te redden, zijn huis voor de plundering en zijn huisgezin voor de mishandelingen te bewaren. Eindelijk drong de meenigte naar de Jodenhoek, om deszelfs woede aan deze ongelukkigen te loelen, welke men beschuldigde van de Fransche Napolitaansche partij toegedaan te zijn. In dien tusschen tijd had de Gouverneur maatregelen genomen voor de troepen, ten einde de rust te herstellen.

„Naar men verneemt, is bij het voor eenige dagen tusschen ons hof en dat van Palermo gesloten traktaat bepaald, dat het koninkrijk Napels, aan ons gouvernement, de kosten van den oorlog tegen Murat vergoeden zal.

FFRANKFORT, den 8 Mei.

In den nacht van den 29sten op den 30sten april, heeft er eene schermutseling plaats gehad, tusschen eene patrouille Arauers en eenige Franschen, bij Melaj, aan den voet van den Doleberg. De Franschen (Het vervolg op de kant dezer Bladzijde.)

men, een meer militair gelaat en eene schoone houding voorstellen, dan dat van de zwarte Brunswijksche huzaren, de uhlanen en de zwarte jagers van dat korps, hetwelk wij dezer dagen in onze omstreken hebben zien aankomen; het grootste gedeelte dezer dapperen heeft zich reeds op het veld van eer onderscheiden, en verlangt niets meerder dan nieuwe laureaten te plukken.

GENT, den 15 Mei.
Eergister zijn hier de kolonel en een ander officier van het 3de Fransche regiment, met hunne paarden en domestiken, uit Rijsel tot hunnen wettigen overreisa overgekomen, en heden zien wij hier 200 Fransche overgelopen kavalieristen te gemoet, die eergister te Meenen aankwamen.

Z. K. H. de heer Prins van Oranje heeft vrijdag-zijn hoofdkwartier te Zottegem, 4 uren van hier gevestigd; doch sedert verneemt men, dat het naar Antwerpen en vervolgens naar Kortrijk zal verlegt worden. Van den 10den tobeden ryden dezer zifn te Oostenden (Hoeft verlegd op kladij 1815.)

Morat gevestigd is.

BRUSSEL, den 14 Mei.

Gister is op het paleis van Laeken diner en cercle ten hove geweest, hetwelk onder, and ren de hertog van Wellington, de hertog van Brunswijk-Oels, en de Engelsche ambassadeur bijwoonden.

Gister moet de in bezineming van de stad Luik, in naam van Z. M. den Koning der Vereenigde Nederlanden, plaats gehad hebben.

Kan den 15den.

Volgens berigten van de Fransche grenzen, heeft eene gedeelte der Fransche armée, welke in de omstreken van Condé, Maubeuge en Valenciennes bijeengetrokken was, zich naar Philippeville en Givet begeben. Naar het schijnt, zijn de Fransche troepen, die zich op de grenzen van Westvlaanderen bevinden, in de grootste bekommerning, hetwelk inzonderheid daaruit blijkt, dat door hun alle de bruggen welke tot geschap der beide grondgebieden verspreiden, afgebroken worden.

Hier is niet mogelijk zich een oorlogszugtig voorke-

VAN DEN NEDER-RIJN, den 13 Mei.

Door het Bergsche heeft andermaal eenen ongemeen zwaren doortocht van Pruisische troepen plaats. Van den 10den tot den 16den dezer moeten 42,000 man der zelve bij Dusseldorf en op andere punten over den Rijn gaan.

De Beijersche generaal Wrede is den 6den dezer in zijn hoofdkwartier te Mannheim aangekomen. Bij zijne armée zullen zich, zoo het schijnt, een Oostenrijksche legerkorps en eene Wurtembergische divisie bevinden, die bij Philipsburg over den Rijn gaan. Tegen den 1sten juni zullen de Oostenrijksche, Pruisische en verdere geallieerde legers op de Fransche grenzen in Anie, en de Russen in reserve aan den Rijn kunnen zijn. Zwitserland, dat insgelijks op de openingen van Buonaparte formeel geweigerd heeft om hem te erkennen, en verklaard, zich trouw aan de zijde der geallieerden te zullen houden, vermeent de zelve armée aan de Fransche grenzen te treden, en deze zaak op den thans vergaderden rijksdag op het capil te brengen. Het antwoord is nog niet bekend.

trokken echter terug, en sedert heeft men er niet van gehoord.

Er schijnen reed meerdere vijandelikheden van dien aard gebeurd te zijn, want onze papieren melden, dat reeds den 23sten bevoers, tusschen eene Fransche voorpost en een piket van Zuy aan de Zwitsersche grenzen, eene schermutseling had plaats gehad, waar bij een Fransch dragonder gekwetst werd.

Van den 10den.

Tijdingen uit Italie, die wij over Zwitserland hebben ontvangen, kondigen den intogt der Oostenrijkers binnen Rome aan.

HAMBURG, den 12 Mei.

Men verneemt, dat de Nederlansche gezant, baron van Zuylen van Nieuvelt, bij het Koninklijk Zweedsche ministerie in eene officiele nota heeft aanzoek gedaan, om met hem wegeas de in 12 gerduceerde Hollandsche leening in onderhandeling te treden, en deze zaak op den thans vergaderden rijksdag op het capil te brengen. Het antwoord is nog niet bekend.

te ELZOWARDEN, by de weduwe D. K. SMEDING en M. ROON